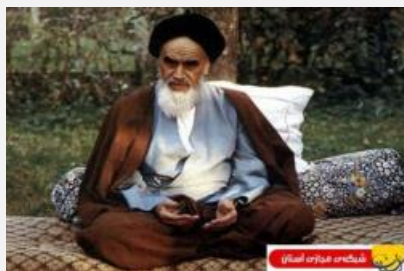

زن از دیدگاه امام خمینی (س)

شبکه مجازی آستان در یادداشت روز چهارشنبه به مناسبت 20 جمادی الثانی سالروز پربرت حضرت فاطمه زهرا (س) به عنوان روز زن و مادر، به بررسی دیدگاه امام خمینی (س) در باره زن پرداخت.

شبکه مجازی آستان در یادداشت روز چهارشنبه به مناسبت 20 جمادی الثانی سالروز پربرت حضرت فاطمه زهرا (س) به عنوان روز زن و مادر، به بررسی دیدگاه امام خمینی (س) در باره زن پرداخت.

در این یادداشت آمده است: یکی از الگوهای اساسی در دین شناختی مسائل زنان که می توان با نگرشی کلامی از آن سخن گفت این اصل است که زن و مرد در حقیقت انسانی و آنچه وجه تمایز میان این حقیقت با سایر انواع می باشد، هیچ تفاوتی ندارند. هر دو از یک حقیقت مشترک سرچشمه گرفته اند؛ حقیقتی که در مقام اشاره به آن از تعبیری چون «من»، «تو»، «او»، «خودم»، «خویشتن» و «نفس» به صورت مطلق بهره می بریم.

امام خمینی (س) در تأکید بر همین حقیقت می فرماید: از نظر حقوق انسانی تفاوتی بین زن و مرد نیست؛ زیرا که هر دو انسانند و زن حق دخالت در سرنوشت خویش را همچون مرد دارد. بلکه در بعضی از موارد تفاوت هایی بین زن و مرد وجود دارد که به حیثیت انسانی آنها ارتباط ندارد.

در تبیین چارچوب نگرش حضرت امام «ره» به مسائل زنان، نوع نگاه و تحلیل ایشان نسبت به موضوعی که همواره در تحلیل برخی از تفاوت های حقوقی زن و مرد به عنوان یکی از ویژگی های بانوان مورد اشاره قرار می گیرد، قوه عاطفه و گستره احساسات در بانوان است که برخاسته از لطافت اولیه روح و مناسب با برخی موقعیت های ویژه آنان است.

جامعه انسانی با خلاقیت ها و تعامل های زنان و مردان پیشرفت و ترقی می کند. نقش زنان در زندگی روزمره بسیار حیاتی است. نقش زنان و مردان نقش تکمیلی دو دست انسان در انجام امور زندگی است. امروزه زنان در زمینه های متعددی مشغول به کار هستند، و مسئولیت های اجتماعی آنان گستره وسیعی را شامل می شود.

امام خمینی «س» نیز بر این موضوع تأکید بسیار دارد و می فرماید: بانوان ایران در این نهضت و انقلاب سهم بیشتری از مردان دارند... در تربیتی که اشتغال دارند. از طرفی، وقتی از نظر امام «س» به دین شناختی زنان و مسائل آنان می نگریم، اصالت نهاد خانواده به عنوان مایه سکون و انس جویی و محبت ورزی زن و شوهر و جایگاه امن تربیت فرزندان، از یک سو و شرافت مقام مادری و مسئولیت خطیر و ارزشمند آن از سوی دیگر جلوه ای ویژه و جایگاهی محوری دارد. در این میان عنایت و اهتمام خاص حضرت امام «س» به این نهاد و به ویژه به مقام مادری کاملاً مشهود است.

در نگاه امام خمینی «س» می توان به روشنی دریافت که زن از نظر موقعیت و مسئولیت هایش در یکی از حیاتی ترین و زیر بنایی ترین نهادها و موقعیت های بشری یعنی خانواده تعیین کننده جهت حرکت جامعه است. به طوری که می فرمایند: «اول مدرسه ای که بچه دارد، دامن مادر است.» همواره صلح و آرامش، موفقیت یا انحرافات، نارضایتی، ناپاکی و فساد خانواده و همچنین سرنوشت گروه های اجتماعی و افراد جامعه، به زنان آن جامعه وابسته است. جمله زیر از امام خمینی «س» بیانگر این جایگاه است: زن نقش بزرگی در اجتماع دارد، زن مظهر تحقق آمال بشری است.

یکی از محورهایی که در حضور اجتماعی بانوان، سخت مورد تأکید حضرت امام است، مساله مشارکت سیاسی آنان می باشد: زن باید در سرنوشت خودش دخالت داشته باشد. زنها در جمهوری اسلام رای باید بدهند. همان طوری که مردان حق رای دارند، زنها حق رای دارند.

همان طوری که مردها باید در امور سیاسی دخالت کنند و جامعه خودشان را حفظ کنند، زنها هم باید دخالت کنند و جامعه را حفظ کنند. زنها هم باید در فعالیت های اجتماعی و سیاسی همدوش مردها باشند. نظارت فعال و متعهدانه بر آنچه در جامعه اسلامی بویژه در اجزاء نظام اسلامی می گذرد و تلاش برای حسن جریان امور، وظیفه ای است شرعی و متوجه همه افراد جامعه، چه زن و چه مرد. زن نیز باید در نظارت بر امور، خود را مسؤول بداند. نظارت مسؤولانه علاوه بر آگاهی های لازم، نیازمند حضور فعال و اظهار نظر در مسایل است: باید همه زنها و همه مردها در مسایل اجتماعی، در مسایل سیاسی وارد باشند و ناظر باشند؛ هم به مجلس ناظر باشند، هم به کارهای دولت ناظر باشند، اظهار نظر بکنند.

زن در نظام اسلامی فردی است که از لحاظ گوهر هستی و اصل مبدأ، همتای مرد است و همانند مرد به تناسب طبیعت و ماهیت شخصی خود دارای حقوق، وظایف و مسئولیت هایی است. در مجموعه مسئولیت های وی در جامعه اسلامی نقش تربیتی زن به عنوان مادر در بالاترین درجه اهمیت است. حضرت امام «س» در این باره چه زیبا می فرماید: زنان به تربیت انسان ها که همانا شغل انبیاء است، اشتغال دارند. دامن زن بهترین و بالاترین مکتب و مدرسه است برای تربیت اولاد و زن به بزرگ ترین و مهم ترین شغل عالم که تربیت و بزرگ کردن کودک و تحویل او به جامعه است، اشتغال دارد. قرآن مجید هنگامی که احترام به پدر و مادر را بازگو می کند، برای گرامیداشت مقام زن و اهمیت نقش تربیت او، نام مادر را جداگانه و مستقل مطرح می کند؛ لیکن با همه حق شناسی ها و تجلیل های مشترک پدر و مادر هنگامی که می خواهد از زحمات پدر و مادر یاد

کند، از زحمت مادر سخن می گوید و نه از زحمت پدر. نقش تربیتی زن در جامعه بالاتر از نقش مرد است؛ زیرا زنان علاوه بر این که خود یک قشر فعال در همه ابعاد هستند، انسان های فعال اعم از مرد یا زن را در دامان خود تربیت می کنند و پرورش می دهند. زن در مقام تربیت همانند معلمی است که دو وظیفه اساسی دارد: یکی اصلاح خود و دیگری اصلاح فرزندان و متعلمان خویش؛ زیرا مادر به دلیل نزدیکی تنگاتنگ با کودک در دوران جنینی و در سال های مهم و اولیه شکل گیری شخصیت، بر جسم و جان و افکار و اندیشه ها و ارزش های کودک به عنوان نخستین الگو تأثیر می گذارد و برای تأثیر گذاری مثبت و مطلوب مادر بر کودک، خود باید آراسته به کمال، تقوا، تهذیب نفس، اخلاق نیکو و عمل ثواب باشد در این شرایط است که به تعبیر امام مبداء همه سعادت ها از دامان زن بر می خیزد. منبع: شبکه مجازی آستان